

Προς την

Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κα Ζωή Κωνσταντοπούλου

Αθήνα, 22 Αυγούστου 2015

Κυρία Πρόεδρε,

Αντιπαρέρχομαι, καθώς άλλωστε επιβάλλει ο θεσμικός μου ρόλος κατά το Σύνταγμα, το ύφος και σημαντικό μέρος του περιεχομένου της με αριθμ. πρωτ. 2939/22.8.2015 επιστολής σας για τα οποία, όπως είναι αυτονόητο, αναλαμβάνετε πλήρως την ευθύνη ενόψει του δικού σας θεσμικού ρόλου ως Προέδρου της Βουλής, ιδίως υπ' αυτές τις τόσο κρίσιμες για την Χώρα μας περιστάσεις. Επομένως, σας απαντώ μόνον επί των σημείων εκείνων της επιστολής σας ως προς τα οποία οφείλω να σας απαντήσω σεβόμενος την αποστολή του Προέδρου της Δημοκρατίας, και αποκλειστικώς με θεσμικούς όρους.

Κατά την διαδικασία των διερευνητικών εντολών, στις οποίες αναφέρεσθε, εφαρμόζω στο ακέραιο –κατά γενική ομολογία, που δεν μπορεί ν' αγνοηθεί - το γράμμα και του πνεύμα του Συντάγματος, ακολουθώντας την πάγια -και ουσιαστικώς ομοφώνως αποδεκτή στην επιστήμη του δημόσιου δικαίου-ερμηνεία του συνδυασμού των διατάξεων των άρθρων 38 παρ. 1 και 37 παρ. 2, 3 και 4 του Συντάγματος, οι οποίες ρυθμίζουν κατά βάση τις έννομες συνέπειες της παραίτησης της Κυβέρνησης.

Οι, καταφανώς καινοφανείς, ερμηνευτικές απόψεις σας, με βάση τις οποίες διεκδικείτε αρμοδιότητα *in concreto* ως Πρόεδρος της Βουλής, είναι προδήλως νομικώς αβάσιμες. Προφανώς επειδή δεν λαμβάνουν υπόψη –θέλω να πιστεύω εκ παραδρομής- την εντελώς αυτονόητη διάκριση μεταξύ ευθείας εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 37 παρ. 2, 3, και 4 του Συντάγματος ύστερα από εκλογές και μόνον, και ανάλογης εφαρμογής σε περίπτωση παραίτησης της Κυβέρνησης, όπως ρητώς ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 1 του Συντάγματος υιοθετώντας την συνήθη μέθοδο της παραπομπής.

Ως προς το αίτημά σας για διαβίβαση στην Βουλή των πρακτικών της υπό την προεδρία μου σύσκεψης των Πολιτικών Αρχηγών της 6ης Ιουλίου 2015 –η οποία είναι και η μόνη που συνεκλήθη, απορώ δε πως αγνοείτε το γεγονός αυτό αναφερόμενη σε, δήθεν, «συναντήσεις» (σελ. 5της επιστολής σας)- οφείλετε να γνωρίζετε, ως Πρόεδρος της Βουλής, τον τρόπο με τον οποίον ένα τέτοιο αίτημα μπορεί να διατυπωθεί παραδεκτώς από νομική άποψη εκ μέρους της Βουλής, ήτοι μέσω της διαδικασίας του Κοινοβουλευτικού Ελέγχου, φυσικά κατά τις προβλέψεις του Κανονισμού της Βουλής. Αυτό, άλλωστε, σας είχα καταστήσει σαφές όταν μου θέσατε, όπως αναφέρετε στην επιστολή σας, προφορικώς το ζήτημα. Αφού οιαδήποτε άλλη διαβίβαση θα συνιστούσε ευθεία παραβίαση του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής.

Η απάντησή μου αυτή απηχεί την εδραία πεποίθησή μου, και ως Προέδρου της Δημοκρατίας, ότι η ορθή και δημοκρατική ερμηνεία κι εφαρμογή του Συντάγματος, ακριβώς λόγω της θεσμικής του πεμπτουσίας ως θεμελίου του Δημοκρατικού μας Πολιτεύματος, είναι αντίθετη προς κάθε έννοια «αυθεντίας» και συνακόλουθης «αποκλειστικότητας» -ιδίως όταν αυτή εκδηλώνεται *ex cathedra* και υπό συνθήκες αντίστοιχης προνομιακής –δηλαδή κατ' ουσίαν καταχρηστικής- δημοσιότητας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ